

1918

VI.

FOLKPENSIONERINGEN

AV

EMMA AULIN.

Början till en modern socialförsäkring i vårt land gjordes 1884 av S. A. Hedin med den motion han väckte i Andra kammaren om ålderdomsförsäkring för arbetare. Med bifall i huvudsak till denna motion begärde riksdagen hos k. m:t utredning och förslag, som ock utarbetades av ett par kungl. kommittéer. Vid 1895 och 1898 års riksdagar framlade k. m:t på den andra kommitténs utredning grundade förslag, men de antogos ej av riksdagen. 1907 tillsattes en ny kommitté, som 1912 framlade det förslag till *allmän pensionsförsäkring*, som av 1913 års riksdag i allt väsentligt antogs.

Lagen om allmän pensionsförsäkring, som folkpensioneringens *Omfattning.* officiella benämning lyder, *omfattar*, med några få undantag, *varje svensk man och kvinna.* De försäkras genom denna lag till *erhållande av pension* dels genom erläggande av *egna, årliga avgifter* — avgiftspension — *dels genom bidrag av allmänna medel* — pensionstillägg.

Syftet med en allmän pensionsförsäkring är, att åt ålderstigna eller invalida personer, som på grund av arbetskraftens nedsättning eller förlust ej längre hava sin försörjning, söka att genom pensioner bereda en ekonomiskt tryggare och socialt värdigare form för understöd, än som eljest måste lämnas av den allmänna fattigvården eller av enskilda. *Ändamål.*

I enlighet härmed är den svenska försäkringen i huvudsak byggd på *invaliditetsprincipen* och avser att tillgodose behovet i varje enskilt fall. Med denna princip har kombinerats *ålderdomsprincipen* på så sätt, att rätt till pension inträder vid 67 års ålder, även om invaliditet (arbetsoförmåga), då ännu icke skulle vara för handen. I detta fall utgår dock endast det pensionsbelopp, som beredes genom den försäkrades egna inbetalningar. *Principer.*

Försäkringen är obligatorisk, varför lagen stadgar *försäkringsringstvång*, så att alla, som den omfattar, måste erlagga avgifter till densamma. *Försäkrings- tvång.*

Tryckeri-A.-B. Ferm
Stockholm
1918